

23

ДО УКРАЇНЦІВ!

1 ж.з.

Лемківщини, Посяння і Холмщини!

Українці! Московсько-більшовицькі імперіялісти, доконавши другого наїзду на українську землю, приступили з властивою собі жорстокістю до нищення Українського Народу, щоби таким чином безкарно заволодіти нашими багатствами, а нас самих, загнавши в колгоспне ярмо, перетворити в рабів невільних.

Большевицькі душогуби горляють, що нас "визволили" з під німецького ярма але мовчать проте, що вони самі на нас такеж ярмо наклали. Нові окупанти запланували: 1/мобілізацією в Червону армію знищити безздатний мужеський елемент; 2/грабіжю контингентів оголодити укр. народ і відвернути його від боротьби за самостійне державне життя, а повернути його думки виключно до шланга; 3/арештами і розстрілами відстрашити народ від боротьби за Укр. Державу; 4/брехнею, фалшом і облудою затуманити народні маси, відвернути їх від свого Проводу та замаскувати свої справні хикацькі наміри; 5/фізично знищити провідний революційний актив, який веде і керує визвольною боротьбою укр. народу, - а якщо їм це все вдалося, тоді вже безкарно загнати брутальною силою загуюкану і перестрашену народню масу в колгоспне ярмо і пити їхню кров до віку.

Однак в усіх цих бандитських акціях ворог стрінувся з рішучим збройним спротивом укр. народу і цей спротив з кожним днем перетворюється з оборонного в наступальний-офензивний, що на кінець принесе загибелю сталінському режимові.

Одною з таких форм нищення укр. народу большевицькими людоджерами являється переселення українців зі західних окраїн укр. земель, що знайшлися в кордонах т.зв. "демократичної" Польщі, в якій большевики є такими ж самими окупантами, як і на Україні. Отже, немає ні української ні польської самостійних держав, а є лише ті самі большевицькі окупанти на українських і польських землях, які поневолюють український і польський народи. А якщо так виглядає дійсність, то нащо ж тоді переселення, коли по одній і другій стороні штучного кордону така сама окупантська сталінська влада, лише з окремими агентурами?

Ціль очевидна. Большевицькі убивці хочуть способом переселення знищити ок. 1-го мільйона українців, які замешкують цей терен. Хочуть витягнути їх з рідних домів, пограбувати їхнє майно, а тоді бездомних, безпритульних і голодних бурлак запроторити на тяжкі каторжні роботи, а мушкетерів забрати в Червону армію. Дальша доля одних і других може бути вже кожному відома.

Щоб змусити народ до переселення червоні гади ведуть забріхану і застрашувачу пропаганду, в якій обіцяють переселенцям готів господарства в т.зв. УССР, звільнення від податків, грошеві нагороди ітд. А коли цим способом не досягнули сподіваного успіху, тоді приступили до погроз і терору та штовхнули проти українців польські міліційні бандаи, які зрадивши свій народ пішли на службу кремлівських кровопивців і почали тероризувати, грабувати, мордувати укр. населення, палити оселі ітд. На це сталінські підлі агенти почали ніби ставати в "обороні" укр. населення і дораджують мовляв, "переселіться до УССР, бо тут вас поляки вимордують", грозять - "виїжджайте з майном, бо пізніше заберема вас голими" ітд. - ось здемаскована огидна роля червоного шракобісів.

Тепер послушайте, що оповідають про долю переселених українців з околиць Динога ті, яким вдалося втекти з транспорту: "Повірявши брехливим большевицьким обіцянкам, ми виїхали числом кілька-десяти родин, забравши своє добро, як було сказано в "Оповіданні". Зараз по приїзді до Львова нас усіх забрали в "баню" /лазня/, а все наше добро з вагонів червоні опричники розграбили. Не помогли ні просьби ні плач жінок та дітей, що лишилися нагі і голодні, а червоні відповідали нам одним: "на місце усе получите". Так ми їхали далше в товарних вагонах, діти і старці тряслися і хорували від зими та голоду, а навіть були випадки смерті. Так заїхали ми як до Проскурова /за Збручем/. Тут усіх вигнали з вагонів, мушкетерів від 17-50 рр. забрали в армію, жінок і старших на примусові роботи, а дітей повезли невідомо. Розлучали матері з дітьми, мужів з жінками, хорих старців позбавляли

опіки, а на плач жінок відповідали, що "Москва слезам не верить". - Неправдою є, що ніби переселенців приміщують в Галичині, або в східних укр. землях на господарствах, а лише деяких полишають на згаданих теренах, і то часово, щоб заманити в тенети тих, які ще не переселилися. - Вертаючи в рідні сторони /після втечі/, зустрічали ми переселенців з Лемківщини і Холмщини, їхнє майно большевики вже пограбували і усіх їх стрінула та сама доля".

Ось "опіка" сталінських людодів над переселенцями!

У к р а ї н ц і ! Переселенча акція - це замах кремлівських катів на наше майно і життя. Тому ми мусим відповісти на неї як найсильнішим спротивом, а коли буде потрібно, то навіть збройною самообороною. Непромінняймо чейже своїх рідних теплих хат на сталінські дротяні холодні лагери; не повеземо свого тяжко запрацьованого хліба і майна на грабіж сталінським опричникам, щоб самим опісля з голоду помирати; не віддамо червоним катом своїх дітей, щоб їх там голодом виморозвали, а тих, що лишуться в живих, виховували на зрадників-яничарів. Отже, жодних заяв на переселення не підписуємо, нікуди зі своїх осель не виїжджасмо, а якщо ворог застосує примус, тоді відповімо усіма засобами самооборони: зброєю, сокирою, косою, кип'ячою водою ітд. В наших оселях і домах ворог ще найменше може нам щось зробити. Тут ми маємо дах над головою, хліб, знаємо людей і обставини, тому й оборона тут має повні вигляди на успіх.

Кожний українець і українка зобов'язані подавати укр. повстанцям відомості про донощиків-зрадників, що пішли на службу ворогові. Ворог без них буде безсильний, щоб вести проти нас боротьбу з нутра. На поголовне примусове переселення і транспорт під конвоем ворог немає сил, бо в него руки зв'язані війною. Отож не сміємо бути легковірними і слабодухами, а мусимо видержати до кінця і не піддатися ворогові.

У к р а ї н ц і ! В цій боротьбі при Вашому боці стоять і стоятимуть українські революціонери, але це не звільняє кожного українця і українки від обов'язків. - Усіх тих, що підуть на службу ворогові, що зраджуючи свій народ змінитимуть обряд, який мимомогло загального спротиву населення через свою трусливість, будуть першими підписувати заяви та виїжджати і тим заломлюватимуть оборонні позиції укр. народу, - будемо строго карати, згідно з революційними законами.

У к р а ї н ц і ! Московсько-большевицькі імперіялісти вже захлистується кровю в цій грабіжницькій війні, з таким самим ворожим укр. народові німецьким імперіялізмом. Сталін чує, що чимраз-то більше загоряється йому земля під ногами: боротьба поневолених народів проти сталінського режиму зростає з кожним днем на силі; між англо-американцями з одної сторони, а Сталінін з другої сторони, шораз-то більше наближується збройний удар; Червона армія з кожним кроком на захід слабне, а велика частина її бійців та командирів готова кожної хвилини обернути зброю проти Сталіна і його режиму. Отже, Сталінові та його зграї бандитів приходить кінець, тому-то так пиняться з люті і хочуть терором, кровю і насиллям здержатися при житті. Але це все не допоможе цареві Сталінові, як й не допомогло в 1917 році цареві Миколі. Проте ми свідомі, що ворог легко своїх позицій не здасть і в жорстокості не поступиться, отже бій буде затяжний і до цього ми мусим бути готовими. Але кажемо отверто, що: краще жакхливий кінець неволі, ніж жакхлива неволя без кінця. На всіх укр. землях Українська Повстанча Армія в парі з укр. народом веде завзяту боротьбу проти московсько-большевицьких окупантів. Цією визвольною боротьбою укр. народу керує Український Уряд - Українська Головна Визвольна Рада, яка поставила своїм начальним гаслом здобуття Української самостійної Соборної Держави.

Ми боремося за Правду, тому перемога буде по нашій стороні!

Смерть німецько-большевицьким загарбникам та їх агентам!

Хай живе Українська Національна Революція!

Хай живе Українська Самостійна Соборна Держава!

Проч поневолення і рабство - Воля народам і людині!

Березень, 1945 р.

У К Р А Ї Н С Ъ К І П О В С Т А Н Ц І

Прочитай і другому передай!

1 вересня урешком енкавдисти - @/х/у/